

Den 22. marts 2024

Vejledning om definitionen af en forsknings- og videnformidlingsinstitution

1. Overordnet om begrebet

En række støtteordninger vedrørende forskning og udvikling på fødevarerområdet har i henhold til EU's statsstøtteregler særligt gunstige støttesatser til "forsknings- og videnformidlingsinstitutioner". Det gælder bl.a. Promille- og Produktionsafgiftsfondene, Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram m.fl. For visse ordninger kan der ydes støtte med en intensitet op til 100 % til sådanne institutioner.

Det er derfor ofte væsentligt at klarlægge, hvornår en støttemodtager opfylder kravene til at være en "forsknings- og videnformidlingsinstitution".

Begrebet "forsknings- og videnformidlingsorganisation" eller "-institution" anvendes og defineres i flere statsstøtteretsakter. I al væsentlighed er definitionerne ens. Der er bl.a. tale om følgende definitioner:

Rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling¹ pkt. 16 cc)

"I disse rammebestemmelser forstås ved: [...] »forsknings- og videnformidlingsinstitution« eller »forskningsinstitution«: en enhed (f.eks. et universitet eller et forskningsinstitut, agenturer til teknologioverførsel, innovationsformidlere eller forskningsorienterede fysiske eller virtuelle samarbejdsenheder), uanset retlig status (offentligretlig eller privatretlig status) eller finansieringsform, hvis primære mål er at drive uafhængig grundforskning, industriel forskning eller foretage eksperimentel udvikling eller formidle resultaterne heraf gennem undervisning, offentliggørelse eller vidensoverførsel. Hvis en sådan enhed udfører økonomiske aktiviteter, skal der særskilt redegøres for disse økonomiske aktiviteter finansiering, omkostninger og indtægter. Virksomheder, som kan øve afgørende indflydelse på en sådan enhed, for eksempel i deres egenskab af aktionærer eller medlemmer, må ikke have privilegeret adgang til de resultater, der opnås". (Understreget her).

¹ Meddelelse fra Kommissionen — Rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation (2022/C 414/01) ([link](#)).

Den generelle gruppefritagelsesforordnings² artikel 2, nr. 83):

”I denne forordning forstås ved: [...] »forsknings- og videnformidlingsorganisation«: en enhed, (f.eks. en højere lærestanstalt eller et forskningsinstitut, et teknologioverførselsagentur, en innovationsformidler, en forskningsorienteret fysisk eller virtuel samarbejdsenhed), uanset dens retlige status (offentligretlig eller privatretlig status) eller finansieringsform, hvis primære mål er uafhængigt af andre interesser at bedrive grundforskning, industriel forskning eller eksperimentel udviklingsaktivitet eller formidle resultaterne heraf til en bredere kreds gennem undervisning, udgivelsesaktivitet eller vidensoverførsel. Hvis enheden tillige udøver økonomiske aktiviteter, skal der føres særskilte regnskaber for omkostninger og indtægter herved. Virksomheder, som kan øve afgørende indflydelse på en sådan enhed i deres egenskab af f.eks. aktionærer eller medlemmer, må ikke have privilegeret adgang til de resultater, enheden opnår.” (Understreget her).

Landbrugsgruppefritagelsesforordningens³ artikel 2, nr. 50):

”I denne forordning forstås ved: [...] »forsknings- og videnformidlingsorganisation«: en enhed, (f.eks. en højere lærestanstalt eller et forskningsinstitut, et teknologioverførselsagentur, en innovationsformidler, en forskningsorienteret fysisk og/eller virtuel samarbejdsenhed), uanset dens retlige status (offentligretlig eller privatretlig status) eller finansieringsform, hvis primære mål er at drive grundforskning eller industriel forskning eller foretage eksperimentel udvikling og formidle resultaterne heraf til en bredere kreds gennem undervisning, offentliggørelse eller vidensoverførsel. Hvis organisationen tillige udøver økonomiske aktiviteter, skal der føres særskilte regnskaber for omkostninger og indtægter ved disse økonomiske aktiviteter. Virksomheder, som kan øve indflydelse på en sådan organisation i deres egenskab af f.eks. aktionærer eller medlemmer, må ikke have privilegeret adgang til dens forskningskapacitet eller til de forskningsresultater, den opnår”. (Understreget her).

EU-Domstolen har desuden fortolket definitionen i dom af 13. oktober 2022 i de forenede sager C-164/21 og C-318/21, ECLI:EU:C:2022:785.⁴

2. Hvordan afgrænses ”enheden”?

Ved fastlæggelsen af, om en institution kan betragtes som en ”forsknings- og videnformidlingsinstitution”, skal det i første række afgrænses, hvem der skal opfylde definitionen.

Fælles for EU-retsakternes definitioner er, at en forsknings- og videnformidlingsinstitution beskrives som ”en enhed (...) uanset dens retlige status (...) eller finansieringsform”. ”Enheden”

² Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 ([link](#)).

³ Kommissionens forordning (EU) 2022/2472 af 14. december 2022 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter ([link](#))

⁴ [Link](#)

afgrænses derfor i overensstemmelse med generelle EU-retlige principper funktionelt og består ikke nødvendigvis af én juridisk person. Det er denne *enhed*, der skal opfylde kriterierne, som gennemgås nedenfor i afsnit 3.

Selvom et datterselskab f.eks. er en selvstændig juridisk person, vil det meget ofte rent statsstøtteretligt være en del af en "enhed" i form af den koncern, som datterselskabet indgår i. Det samme kan f.eks. gælde en forskningsafdeling, som er funktionelt tilknyttet en brancheorganisation. Det betyder i givet fald, at hele koncernen eller hele brancheorganisationen samlet set skal være en forsknings- og videnformidlingsinstitution, før datterselskabet eller forskningsafdelingen opfylder kriteriet.

Det er Landbrugsstyrelsens opfattelse, at den "enhed", der skal opfylde kravene til at være en "forsknings- og videnformidlingsinstitution", som udgangspunkt bør afgrænses efter kriterier, der svarer til dem, som EU-statsstøttereglerne generelt anvender til at afgrænse en "enkelt virksomhed".

Statsstøtteretlige regelsæt indeholder forskellige definitioner af en "virksomhed". På de områder, hvor begrebet "en virksomhed" er særskilt reguleret, skal denne definition anvendes.⁵

Medmindre andet specifikt foreskrives i særlige statsstøtteretlige regler, vil Landbrugsstyrelsen tage udgangspunkt i definitionen i de minimis-forordningerne.

Af den generelle de minimis-forordnings⁶ artikel 2, stk. 2, fremgår herom:

"2. En »enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:

- a) en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærene eller deltagerne i en anden virksomhed*
- b) en af virksomhederne har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed*
- c) en af virksomhederne har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter*
- d) en af virksomhederne, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagerens stemmerettigheder.*

Virksomheder, mellem hvilke der via en eller flere andre virksomheder består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed."

⁵ Det drejer sig bl.a. om den generelle gruppefritagelsesforordnings bilag 1, artikel 3 ([link](#)), landbrugsgruppefritagelses bilag 1, artikel 3 ([link](#)), og gruppefritagelsen for fiskeri og akvakultur bilag 1, artikel 3 ([link](#)).

⁶ Kommissionens Forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ([link](#)). Se også Kommissionens Forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren, artikel 2, stk. 2 ([link](#)); og Kommissionens Forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren, artikel 2, stk. 2 ([link](#)).

Det betyder, at den ”enhed”, der skal opfylde definitionen, efter omstændighederne vil kunne udgøres af enten flere juridiske personer, som således samlet set skal opfylde definitionen på en forsknings- og videnformidlingsinstitution, eller af blot en del af en juridisk person. Det afgørende er, om der er de ovennævnte former for forbindelse mellem enheden og andre enheder/aktiviteter.

Hvis f.eks. en bestemt juridisk person har en adskilt afdeling, der udøver forskning og videnformidling, og samtidig i andre afdelinger udfører kommercielle aktiviteter, og hvis den juridiske person er organiseret således, at dens ejere har ret til at udnævne eller afsætte ansatte i hele organisationen, herunder lederen af forsknings- og videnformidlingsafdelingen, og udøve bestemmende indflydelse over alle dele af den juridiske persons aktiviteter, så vil den ”enhed”, der skal opfylde definitionen, være hele den juridiske person.

Hvis omvendt en juridisk person har en forsknings- og videnformidlingsafdeling, der formelt og reelt fungerer uafhængigt, herunder hvis den juridiske persons ejere eller administrerende direktør ikke kan udnævne og afsætte ansatte i denne afdeling og ikke kan udøve afgørende indflydelse på afdelingen, så vil forsknings- og videnformidlingsafdelingen principielt kunne anses for at udgøre en selvstændig ”enhed”.

3. Definition af ”forsknings- og vidensformidlingsinstitution”

På baggrund af definitionerne i statsstøtteretsakterne og EU-Domstolens dom i forenede sager C-164/21 og C-318/21 lægger Landbrugsstyrelsen til grund, at en enhed for at være en ”forsknings- og vidensformidlingsinstitution” skal opfylde følgende tre krav:

- a. Enheden skal primært udøve *ikke-økonomisk aktivitet*,
- b. have forskning eller videnformidling som *sin hovedopgave* og
- c. være *uafhængig*

a. Enheden udøver primært ikke-økonomisk aktivitet

Det er et krav, at enheden primært udøver ikke-økonomisk aktivitet. Enheden må således ikke primært *udøve økonomisk aktivitet*.

Økonomiske aktiviteter er at udbyde varer og tjenesteydelser på et marked, f.eks. kontraktforskning og konsulenttydelser. Ikke-økonomiske aktiviteter er derimod f.eks. uddannelse med henblik på flere og bedre kvalificerede menneskelige ressourcer, udførelse af uafhængig forskning og udvikling med henblik på at få mere viden og bedre forståelse, herunder forsknings- og udviklings-samarbejde og formidling af forskningsresultater.

Kravet er, at enheden *primært* skal udøve ikke-økonomisk aktivitet – ikke, at enheden *aldrig* kan udøve økonomisk aktivitet. Enheden kan således godt kvalificere som en forskning- og videnformidlingsinstitution, selv om enheden i et vist omfang også udbyder varer og tjenesteydelser på et marked, såfremt følgende to betingelser er opfyldt:

1. Den *primære* aktivitet er ikke-økonomisk

2. Enhedens regnskaber skal vise en opdeling mellem de økonomiske og de ikke-økonomiske aktiviteter

De fleste kommercielle virksomheder vil ikke leve op til kriteriet om, at deres primære aktivitet skal være ikke-økonomisk. Det gælder navnlig virksomheder, som primært leverer forsknings- og videnformidlingsydelser (i form af f.eks. kontraktforskning eller vidensrelaterede tjenesteydelser) mod betaling fra andre virksomheder, f.eks. konsulentvirksomheder. Det er ikke i den forbindelse tilstrækkeligt, at sådanne virksomheder f.eks. af hensyn til markedsføring eller lignende også tilbyder en form for formidling af forskningsresultater gennem gratis nyhedsbreve eller konferencer.

Hvis en virksomhed både laver ikke-økonomiske aktiviteter (som f.eks. uafhængig forskning og udvikling med henblik på at få mere viden og bedre forståelse) og i mindre omfang økonomiske aktiviteter (f.eks. kontraktforskning), skal den som udgangspunkt kunne vise en opdeling i regnskaberne mellem de to typer af aktiviteter.

Enhedens omsætningsstruktur, herunder andelen af enhedens omsætning, der hidrører fra henholdsvis økonomiske- eller ikke-økonomiske aktiviteter, vil kunne indgå i den samlede vurdering af, hvad enhedens primære formål er, men det vil ikke i sig selv være udslagsgivende for, om enheden primært udøver ikke-økonomiske aktiviteter eller ej.⁷

Visse virksomheder er forpligtede til at geninvestere overskud fra kommercielle aktiviteter i deres hovedaktivitet. Forpligtelsen kan f.eks. være fastsat i medfør af en lov eller virksomhedens vedtægter. Det gælder f.eks. Godkendte Teknologiske Serviceinstitutter (GTS'er) eller offentlige institutioner, der udbyder tjenesteydelser efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed, f.eks. universiteter. Hvis overskuddet skal geninvesteres i den ikke-økonomiske hovedaktivitet og bruges til at udvikle eller forbedre denne aktivitet, vil styrelsen som udgangspunkt anse betingelsen om ikke-økonomisk aktivitet som opfyldt. Det gælder efter omstændighederne altså også, selvom indtægterne fra tjenesteydelserne er betydelige.

Hvem opfylder ikke betingelsen?

- Virksomheder, der yder konsulentydelse
- Andre kommercielle virksomheder, der opererer med fortjeneste for øje
- Rådgivningsvirksomheder, f.eks. konsulenthuse, der opererer med fortjeneste for øje, og som f.eks. af hensyn til markedsføring leverer gratis videnformidling, herunder udgiver gratis nyheder og artikler
- En virksomhed, der udøver forskning eller videnformidling mod betaling fra andre virksomheder (medmindre alle fortjenester geninvesteres og bruges til organisationens egen forskning eller undervisning m.v.)
- En virksomhed, der en gang imellem leverer ydelser mod betaling, og som i regnskabet ikke har en opdeling mellem økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter
- En virksomhed, der laver kontraktforskning, og som ikke laver anden forskning eller videnformidling

Hvem opfylder betingelsen?

⁷ Jf. EU-Domstolens dom af 13. oktober 2022 i de forenede sager C-164/21 og C-318/21, ECLI:EU:C:2022:785, præmis 54-58.

- Universiteter
- Rene forskningsinstitutioner
- En virksomhed, der aldrig leverer ydelser mod betaling
- En virksomhed eller organisation, som udøver videnformidling mod betaling, men hvor alle fortjenester herfra geninvesteres og bruges til organisationens egen forskning eller undervisning m.v. Hvis en del af fortjenesten fra videnformidlingen benyttes til andre ting, f.eks. til udbytte til ejerne eller til at finansiere andre udgifter, så er virksomheden eller organisationen ikke omfattet.
- En virksomhed, der primært laver ikke-økonomiske aktiviteter og i mindre omfang økonomiske aktiviteter (f.eks. kontraktsforskning), og som kan vise en opdeling i regnskaberne mellem de to typer af aktiviteter.

Eksempel:

Organisationen A, som er en selvejende institution, laver bl.a. grundforskning og forskningsprojekter i samarbejde med virksomheder finansieret med offentlige midler og midler fra forskningsfonde m.v. Herudover tilbyder organisationen også kontraktsforskning og rådgivning mod betaling i et mindre omfang.

Eksempel:

Et GTS skal ifølge "Retningslinjer for Godkendt Teknologisk Service" udstedt af Uddannelses- og Forskningsministeriet bl.a. levere teknologiske tjenesteydelser på markedsvilkår. Det betyder som udgangspunkt, at GTS'er udøver økonomisk aktivitet. Det fremgår imidlertid også af retningslinjerne, at overskuddet skal geninvesteres med henblik på nye forsknings- og udviklingsaktiviteter samt vækst og konsolidering.

Et GTS opfylder derfor betingelsen om at al fortjeneste geninvesteres.

Det er derfor et krav, at enheden på forespørgsel kan redegøre for følgende forhold:

- Har virksomheden ifølge sine regnskaber indtægter fra salg af tjenesteydelser m.v.?
- Er der opdeling i regnskabet mellem kommercielle og ikke-kommercielle aktiviteter?
- Hvordan anvendes overskuddet fra salg af tjenesteydelser m.v.?
- Er virksomheden forpligtet til at geninvestere alt overskud fra kommercielle aktiviteter?

b. Enheden har forskning eller videnformidling som sin hovedopgave

Enheden skal have enten forskning eller videnformidling som sin hovedopgave. Enheden behøver ikke at udøve både forskning og videnformidling.

Hvor kriteriet om økonomisk aktivitet, jf. ovenfor, handler om, hvad enheden faktisk foretager sig af aktiviteter, handler kriteriet om hovedopgave mere om, hvad enhedens erklærede mål er. Dette afhænger mere af, hvad der fremgår af lovgrundlaget, offentlige tilladelser eller vedtægter osv., jf. nærmere nedenfor.

Man kan altså i princippet godt have et formål ifølge vedtægter m.v., som falder inden for rammerne af forskning og videnformidling, men stadig falde for kriteriet om økonomisk aktivitet, hvis man f.eks. i praksis hovedsageligt laver kontraktsforskning. Omvendt kan man også godt primært lave almennyttig ikke-økonomisk forskning, men hvis man er en del af en samlet organisation, der har en anden hovedopgave, vil man falde for kriteriet om, at forskning eller videnformidling skal være den primære hovedopgave for den samlede enhed.

Hvad der ligger i "forskning" eller "videnformidling" er defineret i rammebestemmelserne (2022/C 414/01) pkt. 20 a) og b) samt pkt. 16 w).

Af pkt. 20 fremgår følgende:

"a) forskningsinstitutioners og forskningsinfrastrukturens primære aktiviteter:

- i. uddannelse med henblik på flere og bedre kvalificerede menneskelige ressourcer. Offentlig uddannelse, der er organiseret inden for det nationale uddannelsessystem, som enten helt eller primært er finansieret af staten, og som er under statens tilsyn, anses for en ikkeøkonomisk aktivitet i overensstemmelse med retspraksis og Kommissionens beslutningspraksis og som forklaret i meddelelsen om statsstøttebegrebet og meddelelsen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse*
- ii. uafhængig FoU med henblik på at opnå mere viden og bedre forståelse, herunder FoU-samarbejde, hvor forskningsinstitutionen eller forskningsinfrastrukturen deltager i reelt samarbejde*
- iii. bred formidling af forskningsresultater på et ikkeekskluderende og ikkediskriminerende grundlag, for eksempel gennem undervisning, databaser med fri tilgængelighed, fri publikation eller fri software*

b) videnoverførselsaktiviteter, hvor de udføres enten af forskningsinstitutionen eller forskningsinfrastrukturen (herunder deres afdelinger eller datterselskaber) eller i samarbejde med eller for en sådan enhed, og hvor alle fortjenester fra disse aktiviteter geninvesteres i forskningsinstitutionens eller forskningsinfrastrukturens primære aktiviteter. Disse aktiviteter har ikkeøkonomiske karakter påvirkes ikke ved, at tredjeparter leverer disse ydelser gennem åbne udbud. (Understreget her).

Hvad der forstås ved "videnoverførsel" er nærmere defineret i pkt. 16 w):

"»videnoverførsel«: enhver proces, der har til formål at indhente, samle eller udveksle eksplicit og implicit viden, herunder færdigheder og kompetencer i forbindelse med både økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter, som f.eks. forsknings-samarbejde, rådgivning, licensering, stiftelse af udbrydervirksomheder, publicering og mobilitet blandt forskere og andet personale, der arbejder med disse aktiviteter. Ud over videnskabelig og teknologisk viden omfatter det andre former for viden, som f.eks. viden om brugen af standarder og forskrifter for dem, og om betingelserne ved reelle driftsforhold og metoder til organisatorisk innovation, samt forvaltning af viden i forbindelse med identificering, erhvervelse, beskyttelse, forsvaret og udnyttelse af immaterielle aktiver."

Der kan altså være tale om 1) offentlig uddannelse organiseret inden for det nationale uddannelsessystem, 2) uafhængig forskning og udvikling, 3) bred formidling af forskningsresultater på et ikke-ekskluderende og ikke-diskriminerende grundlag, eller 4) indhentning, indsamling eller udveksling af viden.

Det er ikke alle enheder, der laver forskning eller videnformidling, der falder ind under definitionen. Det er et krav, at forskningen eller videnformidlingen skal være enhedens hovedopgave.

Selvom en enhed ikke kumulativt skal have både forsknings- og videnformidlingsaktiviteter som hovedopgave, vil det ikke være tilstrækkeligt, at en enhed udelukkende laver videnformidling og ikke egen forskning. De formidlede aktiviteter skal som minimum delvist vedrøre resultater af forskningsaktiviteter gennemført af enheden selv⁸. Det betyder eksempelvis, at enheder, der slet ikke har egne forskningsaktiviteter, allerede af denne grund ikke falder under definitionen af en forsknings- og videnformidlingsinstitution.

Hvis hovedopgaven er videnformidling, vil det herudover ofte være afgørende, om aktiviteterne har karakter af økonomisk aktivitet eller ej, jf. betingelse nr. 1 ovenfor. Kun hvis det er ikke-økonomisk aktivitet, kan der være tale om en forsknings- og videnformidlingsorganisation. Som også omtalt ovenfor er kerneeksempler på ikke-økonomisk videnformidling bl.a. generel uddannelse på læringsinstitutioner eller bred formidling af forskningsresultater.

Hvad vil det sige, at hovedopgaven skal være forskning eller videnformidling?

Det er et krav, at den samlede enhed har forskning og videnformidling som sin hovedopgave. En institution eller virksomhed kan have flere opgaver eller formål.

En brancheorganisation vil typisk ikke have forskning og videnformidling som sin hovedopgave. Der kan godt være afdelinger i organisationen, som har til formål at lave forskning og videnformidling, men den samlede enhed – altså brancheforeningen som sådan – har sædvanligvis *ikke* forskning og videnformidling som sin hovedopgave. Derfor kan forskningsafdelingen ikke ansøge som en selvstændig forsknings- og videnformidlingsinstitution. Det afgørende i denne situation bliver derfor, om forskningsafdelingen kan påvise, at den i realiteten ikke er en del af samme enhed som brancheorganisationen, jf. afsnit 1 ovenfor – f.eks. fordi den har egen selvstændig og uafhængig bestyrelse og kun deler sekretariatsfunktion med brancheorganisationen.

Det er altså ikke nok, at forskning eller videnformidling er ét blandt flere formål eller opgaver. Det skal være en hovedopgave. Det betyder, at det afgørende er, hvad institutionens ”kerneområde” er. Hvis forskning eller videnformidling sker i tilknytning til andre aktiviteter, f.eks. for at understøtte et generelt formål om at fremme en bestemt branches interesser eller for at forbedre patientbehandling, falder institutionen som sådan udenfor definitionen.

Hvordan finder man frem til, om enhedens hovedopgave er forskning eller videnformidling?

Enhedens hovedopgave kan f.eks. fremgå af følgende:

⁸ Jf. EU-Domstolens dom af 13. oktober 2022 i de forenede sager C-164/21 og C-318/21, ECLI:EU:C:2022:785, præmis 49-51.

- Lovgrundlaget for institutionen, hvis et sådant findes. Det fremgår f.eks. af universitetsloven, at universiteters formål er at drive forskning og give forskningsbaseret uddannelse. Universiteter er et kerneeksempel på en institution, som har forskning og videnformidling som sin hovedopgave.
- Hvis institutionen har et mandat fra staten eller en offentlig tilladelse, vil institutionens hovedopgave kunne fremgå af mandatet eller tilladelsen. GTS'er skal f.eks. godkendes af uddannelses- og forskningsministeren, og det fremgår af retningslinjerne for GTS'er, at deres formål bl.a. er at bidrage til en bedre og mere effektiv viden- og teknologianvendelse i dansk erhvervsliv og således øge innovation, produktivitet og vækst i samfundet. Et GTS er et eksempel på en institution, der har videnformidling som sin hovedopgave. Det vil dog være en forudsætning, at GTS'en også har gennemført egne forskningsaktiviteter, som denne videreformidler resultaterne af.

Institutionens hovedopgave kan også fremgå af vedtægterne, hvis der f.eks. er tale om en fond eller en forening.

Eksempel: Universitetsloven

Alle universiteter under Uddannelses- og Forskningsministeriet er underlagt universitetsloven. Universiteternes formål er beskrevet i § 2, hvor følgende fremgår:

"Stk. 1. Universitetet har til opgave at drive forskning og give forskningsbaseret uddannelse indtil højeste internationale niveau inden for sine fagområder [...]"

Det fremgår, at universiteterne har forskning som (hoved)formål, og det lever derfor op til kravet om hovedopgaven.

Eksempel: Godkendte Teknologiske Serviceinstitutter (GTS'er)

GTS-institutterne er private almennyttige institutioner, der godkendes af uddannelses- og forskningsministeren. GTS'ernes formål, opgaver mm. fremgår af "Retningslinjer for Godkendt Teknologisk Service" udstedt af Uddannelses- og Forskningsministeriet. Af retningslinjerne fremgår bl.a., at GTS'er både skal udvikle ny viden og sprede denne viden.

GTS'erne lever derfor op til kravet om, at hovedopgaven skal være forskning eller videnformidling.

Eksempel på enheder, der ikke har forskning eller videnformidling som deres hovedopgave, og som dermed ikke kan søge som en forsknings- eller videnformidlingsinstitution:

- En afdeling, som er en del af en større virksomhed eller organisation, hvor afdelingen har til formål at udøve forskning eller videnformidling, men hvor virksomheden/organisationen som sådan har andre hovedopgaver.
- En rådgivningsvirksomhed, der formidler viden via nyhedsbreve

Eksempel på enheder, der har forskning eller videnformidling som sin hovedopgave:

- Selvejende forskningsfonde, som ifølge deres vedtægter har til formål selvstændigt at udøve forskning

Det er derfor et krav, at enheden kan redegøre for følgende forhold:

- Er enheden en afdeling i en større organisation eller virksomhed?
- Hvad er hovedvirksomhedens formål eller hovedopgave ifølge vedtægterne?
- Har hovedvirksomheden et mandat fra staten?
- Gennemfører enheden egne forskningsaktiviteter?

3. Enheden er uafhængig

Af definitionen af en forsknings- og videnformidlingsinstitution fremgår som nævnt ovenfor i afsnit 1 følgende:

”Virksomheder, som kan øve afgørende indflydelse på en sådan enhed, for eksempel i deres egenskab af aktionærer eller medlemmer, må ikke have privilegeret adgang til de resultater, der opnås.”

Enheden skal således være uafhængig i den forstand, at visse virksomheder ikke må have privilegeret adgang til de resultater, der opnås i de projekter, der tildeles støtte.

Kravet vil som udgangspunkt være opfyldt, hvis alle forskningsresultater gøres tilgængelige for alle på samme tid, f.eks. ved offentlig publicering. At der skal betales for adgang til resultaterne vil ikke i sig selv betyde, at kravet ikke er opfyldt, hvis betalingen er ens for alle og alle kan få adgang.

Enheden skal kunne dokumentere denne uafhængighed.